

ՏՍՍՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միայն կարգադրած մեջ:

Կարգադրարարացիք սխում են սղրակի
Тифлис. Редакция «Мшак»

Կարգադրատունը ըստ և ստուգումն 10—2 մաս
(Բայի կիրակի և տոն օրերից):

Յայտարարումն ընդունվում է ամեն լիցուով:

Յայտարարությունների համար գնարում են
իրարանկար ըստ 2 կոպեկի:

ԲՈՎԱՆԿԱՎՈՒԹԻՒՆ

Ներսէս պատրիարքի հրատարականքը:—Ներսէս ՍԵՍՈՒԹԻՒՆ, Ժողովրդական լուսաւորութեան միջնորդ րարոն Նիկիոյ Թիֆլիսի մէջ, Նամակ Աւերապետութեան:—ԱՐՏԱՔԻՆ ՍԵՍՈՒԹԻՒՆ, Աւստրո-Ունգարիա: Ֆրանսիա: Նամակ Թիֆլիսից:—ՆԱՍԻՆՆԵՐ:—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲՈՎԱՆԿԱՎՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Թիֆլիսից:

ՆԵՐՍԷՍ ՊԱՏՐԻԱՐԿԻ ՀՐՈՒՄԱՐԱԿԱՆԸ

Եթէ հաւատանք մեր Կ. Պօլսի թղթակցին, Ներսէս սրբազանի հրատարականքի պատճառը այն անտանելի բարոյական դուրսութիւնն է, որի մէջ գրել են նրան Կ. Պօլսի էֆէնդիանը, նրանց անհազ շահասիրութիւնը և անկրօնական ինտրիգաները...

Ուրեմն իսկ այն ժամանակ, երբ պէտք է վճռուի հայոց խնդիրը, այն մարդիկ որոնք ազգի զոյուցեան սիւնն են համարում իրանց, ամեն բան քանդում են, ձգտելով միմիայն իրանց նեղ անձնական շահերին: Նրանց խելքով ազգասէր լինել նշանակում է պաշտպան հանդիսանալ թիւրքաց շահերի, ազգօգուտ գործ կատարել նշանակում է բռնել Բ. Կրան շահերի կողմը, իսկ ազգասէր գործ նրանք անուանում են հայոց ազգին օգտակար, բայց իրանց գրպանին փաստակար գործը:

Ազգը նրանց կարծիքով իրանց սեփական գրպանն է, ազգաշէն գործ կատարել նշանակում է կառուցանել մի որ և է մըզկիթ կամ պալատ սուլթանի կամ նրա հարկի համար, ազգի պարծանքն այն է, երբ մի Արրահամ փառայի, Սարգիս բէյի կամ

Յարութիւն էֆէնդիի կուրծքը զարդարվում է թիւրքաց պատանշաններով:

Բայց այն երեւոյթը որ 200,000 հայեր, հեռու իրանց հայրենիքից, սպառում են իրանց ոյժերը Կ. Պօլսի մէջ, գրկելով շայաստանը ազգաբնակչութեան աճելուց, — դա ազգամասնակցութեան աճելուց, — դա զինների կարծիքով:

Ինչպէս երևում է Կ. Պօլսի հարուստները սարսափեցան տեսնելով որ ճշմարիտ այսօր կամ վաղը պէտք է վճռուի հայոց խնդիրը, ուրեմն ծանրութեան կէտը իրանց ձեռքերից անցնելու է ժողովրդի ձեռքը, Կ. Պօլսից անցնելու է շայաստան. նրանք այսպիսով կորցնելու են ամեն բան: Աւելի լաւ է շայաստանը կորչի, քան թէ մենք, մտածում են նրանք: Եւ որովհետեւ Ներսէսը գլխաւոր և անկոնջ գործող է թիւրքաց շայաստանի ինքնավարութեան գաղափարի համար, — նրան նախ և առաջ աշխատեցին վայր գցել, տեսնելով որ հայոց խնդիրը մտնում է իր փրջնական լուծման:

Երբ որ մենք «Մշակ» մէջ անդադար ասում էինք թէ Կ. Պօլսի ազգային ժողովը և նոյն իսկ Ներսէս պէտք է անդափովէին Կ. Պօլսից շայաստան, — մեզ ծարրում էին: Այժմ երեւի տեսնում են որ մեր միտքը ուղիղ էր: Ներսէսը մնալով Կ. Պօլսի մէջ, նրա ոյժերը անդամալոյժ են լինում նրան շրջապատող խարդախ շրջանի մէջ: Եթէ ազգային ժողովը լինէր վանի կամ Երզրու մի մէջ, նա կազատվէր գանազան Գաղեանների, Արրահամ փառայների, Բալեանների և նրանց նմանների խարդախ և շահասէր ազգեցութիւնից: Եւ եթէ մինչև անգամ

Ներսէս մնար էլ Կ. Պօլսում, բայց ազգային ժողովը գտնվէր շայաստանում, պատրիարք անկախ կը լինէր Կ. Պօլսի շահամոյ հայ փառանքի ներգործութիւնից և իր գործունէութեան, իր ոյժի յենակէտը կունենար շայաստանի որ և է կենտրոնի մէջ, որտեղ կը գտնվէր ազգային ժողովը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՍԷՆ ՍԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԺՈՂՈՎՐԿԱԿԱՆ ԼՈՒՍԱՆՈՐՈՒԹԵԱՆ ՄԻՆԻՍՏՐ ԲԱՐՕՆ Ա. Պ. ՆԻԿՈԼԱՅ ԹԻՖԼԻՍԻ ՄԷՋ

Այս փրջնագրով «Кавказский Курьер» լրագրի մէջ տպւած է հետեւեալ յօդուածը: Յունիսի 25-ից Թիֆլիսի հիւր է ժողովրդական լուսաւորութեան միջնորդ րարոն Ա. Պ. Նիկիոյ: Նրա ներկայութիւնը մեր քաղաքի մէջ, որ կովկասի հետ միասին նրա համար գրեթէ մայրենի է, պէտք է օգտակար ազգեցութիւն գործէ մեր երկրի ժողովրդական լուսաւորութեան գործի վրա: Բարոն Աւերապետը Պավլովիչ կովկասի պետական գլխաւոր գործիչներից մէկն էր և նախկին թագաւորութեան մեծ վարանորդութիւնները, որոնք ամբողջական կամ մասամբ իրագործված են մեր երկրի մէջ, կատարվել են այն ժամանակ, երբ բարոն Նիկիոյ կովկասեան գլխաւոր կառավարութեան կառավարիչն էր: Ով իմանում է, թէ ինչպիսի հեղինակութիւն ունէր բարոնը այդ պաշտօնը կատարելու ժամանակ, նա

կը հասկանայ, թէ այժմեան միջնորդը ինչպիսի դեր է կատարել մեր երկրի պետական և քաղաքային կազմակերպութեան գործի մէջ:

Նա շատ բան է արել մեր երկրի համար և աւելի շատ կարող է անել այժմ, շատացնելով միջնակարգ ուսուցանողների թիւը, որոնց կարօտ է մեր երկիրը: Օգտվելով նրա ներկայութեան, Թիֆլիսը պէտք է խնդրէ նրանից կովկասեան համալսարանի հիմնելու մասին, որի բացակայութիւնը մեր երկրում խանգարում է բարձր ուսուցանող գործին: Պ. միջնորդը, որ լաւ ծանօթ է մեր երկրի գանազան ազգութիւնների հետ, երեւի կը համակրէ նրանց հոգեւոր միութեանը լուսաւորութեան բարձր ազգերի օգնութեամբ, որ պայմանաւորված կը լինի յարգանքով դէպի կովկասեան ժողովրդների լեզուները, որոնք նրանց ամենաթանկագին սեփականութիւն են կազմում: Կովկասեան համալսարանի հակառակորդների ներկայութիւնները չափազանց աննշան են, որ անկարելի լինի Թիֆլիսում հիմնել կովկասեան համալսարան: Այդպիսի միակ պատճառը միջնակարգ ուսուցանողների պակասութիւնն է կովկասի մէջ, հետեւապէս և ուսանողների պակասութիւնը: Եւսուցանողների շահագործումը համար: Բայց միջին կովկասեան համալսարանը բացուած պէս կ'օգտակարի համար կը հիմնվի, ինչպէս իրաւացի նկատում է «Մշակ»: Միջին Վոսկիայի համալսարանը միայն Վոսկիայի նահանգի համար է հիմնված, Պետերբուրգից Պետերբուրգի համար, Կիւմիլը Կիւմիլի համար,

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԿԱՍՏԻՑ

Կ. Պօլս, 26 յունիս 81

Այս շաբաթ բոլոր ուղարկութիւններն զբաւող խնդիրը Անգղիոյ խորհրդարանին մէջ յունիս 24-ին տեղի ունեցած վիճարանութիւններն էին: — Թայմզի յունիս 25-ի թիւը ձեռք է ձեռք կանցնէին. շոքեաններու, թրամուէյներու մէջ, ակումբներու մէջ Թայմզ կը կարգադրէր, Թայմզ կը թարգմանուէր: Պ. Կլատոնի խօսքերն «this most important Armenian question» — հայկական այս ամենակարեւոր խնդիրը մեծ ազգաւորութիւն ըրին ամենուրեք վրայ: Այս անգամ կը տեսնենք որ պարզ խոստում մը կամ երկրորդական յայտարարութիւն մը չէ որ կը լայ: Պ. Կլատոնի երօսական տեղութեանց միաբանութիւնը անհրաժեշտ կը համարի արեւելեան խնդրոյ լուծման համար, և այդ միաբանութեան զոյուցեանը կը հարորդէ: Հայկական հարցը արեւելեան խնդիրներու մէջ կարեւորագոյն դիրք մը գրաւած ըլլալը յայտարարելովը պ. Կլատոնի յայտարարած ըլլալը թէ այդ հարցն այն նոցա միաբան համութեամբ կարգադրուի պիտի: Արդէն պ. Չառլս Տիլը առաջին նախարարն առաջ բացորոշ կերպով նմանօրինակ յայտարարութիւնը ըսած է: Յունիս 3-ին «Մշակ»-ին գրած եմ թէ Նոս տեղի ամառի թիւրքերուն ըսածին հակառակ են մեր ստացած տեղեկութիւններն, և թէ եւրոպական միաբանութիւն

մը հաստատուած է շայաստանի բարեկարգութեան խնդրոյ համար: Անգղիոյ պաշտօնէից յայտարարութիւններն կը հաստատեն Կ. Պօլսի աղեկ տեղեկութիւն ունեցող շրջանակներու մէջ տարածուած այս լուրը. սակայն սա այլ ըսած ենք և կրտնք թէ այդ միաբանութիւնը եթէ սկզբունքին վրայ կատարուի է, գործադրութեան ժամանակին համար համաձայն չեն: Անգղիոյ նախարարներն իրենց յատուկ պատճառներն ունէին այս բանն չըսելու համար, սակայն մենք մեզմէ ծածուկ պահելու պէտք մը չունինք: Կը փափագենք որ Կ. Պօլսն այժմ բացակայ եղող մեծ տեղութեանց զեսպաններէն մին մեր խնդրոյն համար նոր հրահանգներով դառնար ի Պօլս: Այս առթիւ սա ըսինք որ Թայմզի մէջ հրատարակուած մէկ հեռագրին, իբր թէ Ալեմանիա համաձայն չէ որ այժմ հայկական բարեկարգութեան խնդիրը առաջ ընտելի, Կ. Պօլսոյ վ. ազգութի մէկ լուրն է որ ստոյգ ըլլալու երաշխաւորութիւն մը չընծայի: Այն երկրորդ, որ Անգղիոյ խորհրդարանին մէջ ալ յունիս 24-ին յայտարարուած թէ եթէ շայաստանի բարեկարգութեան գործադրութիւնը ունանայ շայաստանի մէջ մեծամեծ շիտաբանութիւններ կրնան ծագել, այդ երկրորդը եթէ մտքեղու մէջ յառաջդրուի ընէ այն ատեն շատ յոյսեր կրնանք ունենալ: — շայաստանէն և Կիւմիլայէն եկած տեղեկութիւնները կը հաստատեն թէ օրէ օր հայոց վիճակը կը դառնանայ և կառավարութեան խտտութիւնները կը աստուկանան: Մեր լրագրիները ոչինչ կրնան գրել, զի անմիջապէս կը ջնջուին. թղթակիցներն ալ անհատներու նամակ գրելու կը զգուշանան, վրանդի կը վախեն թէ բոսով կը ըսնայ: Այս պատճառով նամակներն քիչ կուզան, բայց վերջապէս կուզան և քիչով կը հասկցնեն: — Այս ա-

ռաւոտ նամակ մը ստացայ որ ի միջի այլոց սա լուրը կուտայ լուսնեալ տարի սովի ատեն կառավարութեան շտեմարաններէն ցորեն բաժնուեցաւ կամ թէ փոխ տրուեցաւ գիւղացոց, այժմ տեղական իշխանութիւնը այդ ցորեններուն դինը կը պահանջէ. ազգաւորները ամբողջապէս տալու կարող չեն, ամեն տեսակ բռնութեան կինթարկուին: Սովու ատեն ցորենը ինչ գին որ ունէր հիւսայ այդ գինը կը պահանջէին Վոլչի Ս. Կանիլէի վանքի գիւղերէն մէկէն 48 ոսկի կը պահանջէր տեղական իշխանութիւնը, երբ գիւղացիք անմիջապէս չը կրցան տալ, տեղական իշխանութիւնը շտաբը բռնել տուաւ և շերտն ինչ ազգութի մէկէն տալով, ու կրակ վարել տալով մերկ ոտքով դատարանը կրակ վրայ կ'այնցնուցուց ու կատարեց սպանութիւնը և սպանուեց: Այս լուրին ստուգութեանը կատարելապէս կերպով խտտուեց. և եթէ օտար թիւրքերու մէջ ալ արտապուրի, և ի հարկին քննութիւն ալ ընել ուղուի, հաստատուել պատրաստ են Սովու օրեր փոխ տրուած պատու մը հացի համար այսօր հայերը այրել: Եւ դեռ արդեօք ինչ խելքէ մտքէ չանցած ոճիրներ կը գործուին շայաստանի ամեն անկիւնները և մենք ոչինչ կրնանք: Անգղիոյ խորհրդարանի երեւոյթաններն աւանդ ամենք չեն դիտեր, բայց վերիվերոյ գաղափար մը ունին և կինթարկու թէ համբերութիւնն ալ չափ մը ունի: Արդեօք չը պիտի գայ որ մը որ մտածենք թէ զկամացուկ կրակով այրելը լուսագոյն է թէ արիւնի մէջ թաթախելով մեռնելը: — Յունիս 12/24-ի նշանաւոր նիստէն քանի մը օր վերջը լրջ Տիֆլէն պատրիարքին այցելութեան եկաւ: Այս այցելութեան մասնաւոր կարեւորութիւն ընծայած ըլլալով առաւօտէն Թիւրքայէն հեռագրով հարցը

գած էր պատրիարքին: Պ. Կոչնի օրով եղած խորհրդակցութիւնները, լրջ Տիֆլէնի ընդունած նոր հրահանգներն, բարեկարգութեան անհրաժեշտ սեպուած կէտերն այն տեսակցութիւնը գրաւած են: — Ինչ կը յուսայ պատրիարքը: Շատ յայտնի է որ Բ. Կուրը զմեզ խաղցնելու, խարբելու քաղաքակառուցութիւնն ամենին չեղի չուղեր. վերջի օրերս իսկ գրուած գանազարի գրեթէ իսկ պատասխան մը չը տար: Պատրիարքը որ երկու ամիսներու համար իր հրատարականքը ետ առած էր, յուսալով որ կառավարութիւնը քիչ մը կը սթափի, կը տեսնէ որ այս սթափումը տեղի պիտի չունենայ: Երէկ Ազգ. ժողովը գումարեցաւ. պատրիարքը յայտարարեց թէ քանի մը օրէն յունիս ամիսը կը վերջանայ, հետեւաբար ինքն յունիս 1-էն հրատարակ է, զայն ըսաւ և մեկնեցաւ: Ժողովը այս նիւթին վրայ բաւական վիճարանութիւններ ըրաւ. փոքրամասնութիւն մը, որ պատրիարքի հրատարակելու կուզէր, խելացի կերպով շարժեցաւ, հասկացաւ թէ ազգին շահուցը հակառակ է այս հրատարակը, ազգային կարծիքը իրեն հետ մեկտեղ չը պիտի ըլլայ, ուստի իր գիտաւորութիւնն ետ կեցաւ, յուսալով միանգամայն որ Ներսէս սրբազանը եթէ այս անգամ ալ մնայ, կարող պիտի ըլլայ աւելի գորաւոր կերպով աշխատել: Ժողովը ըմբռնած է թէ շայաստանի բարեկարգութեան խնդիրը Ներսէս սրբազանի վրայ միայն չէ կայացած: Աստուած մի արասցէ, եթէ սրբազանը յանկարծ վախճանի, ինչպէս ժողովին մէջ դիտել տուաւ երեւոյթաններն մէկը, արդեօք 61-րդ յօդուածը եւրոպական կառավարութեանց պիտի վերաբարձնենք, ըսելով թէ այլևս դա պէտք չէ: Բայց միւս կողմէն ժողովը նաև լաւ հասկացած է թէ քանի որ Ներսէս ողջ է, քանի որ կարող է

Օրէսայինը Օրէսայի համար և այլն և այլն: Համարաւորանքի այդպիսի սահմանափակ շրջաններ ճանաչելով, կարելի է ամեն բան շփոթել, կամ թէ է չէ դիտմամբ աղաւազել համարաւորանքի հիմնելու միտքը: Օրինակ կովկասեան համարաւորանք բազմաթիւ առաւելութիւններ կունենայ Ռուսաստանի այլ համարաւորանքից, որովհետև կովկասի բնական հարստութեան և օդի լաւութեան պատճառով Ռուսաստանի ներքին նահանգներից բազմաթիւ երկրաստորներ կը մտնեն կովկասեան համարաւորանք, հետևապէս նա պակասութիւն չի գգայ ուսանողների մէջ: Բայց թէ ինչպիսի բարիք կանգնի կովկասի նրա մէջ համարաւորան հիմնելով, զրա մասին կարելի է կազմել գաղափար այն արտասուքներից, որոնք թափփել են և թափփում են շատ կովկասցիներին իրանց երկրաների համար, որոնք կորել են հիւսիսում, աշխատելով բարձր ուսում ստանալ:

Ժամանակ է սօփեստութիւնները մի կողմը թողնել, ժամանակ է գործին իրաւացի և առողջ տեսակէտից նայել և, օգտվելով մինիստրի ներկայութեանը Գիւլիսի մէջ, խնդրել նրանից կովկասեան համարաւորանքի հիմնելը ի յիշատակ Հանդուցեայ կայսր Ալեքսանդրի, իբրև Ռուսաւորոգութեան արժանի արձան:

ՆԱՄԱԿ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐՈՎԻՅ

Յուլիսի 1

Կարգայինք ու համբերեցինք մինչ վըշտացաւ նոյն իսկ համարութիւնը, բայց դեռ են չը վերջացան «Մեղուի» յարձակումները: Ս. Պարսամեանցի ուրուականը, ինչպէս երևում է, երբեք չը պիտի դադար տայ այն լըրագրին, որ դեռ շարունակ գրում է նրան մասնաւոր հասցեայով և առ մասն նրան համար որ պ. Պարսամեանցը անցնալ տարուայ «Մշակի» և «Մեղուի» մէջ տեղի ունեցած ազգային միութեան հարցի բանակուծի ժամանակ, յայտնեց մի և նոյն անհերքելի կարծիքները, ինչ որ յայտնեցին, բայց նրանից և ուրիշ հարիւրաւոր ազգայիններ շոշափելի փաստերով և ապացոյցներով: Բայց միակ զրդիչ

գործելու, պէտք է նա գործին զըւելը կենայ, իթէ հզորացնոյ պատճառով մը արգելուծի գործելէ, ինչ կրնանք ընել, բայց ներկայ պարագայից մէջ իր հրաժարելն կամ զնա հրաժարելն նենչ ազգի մէջ գծառութեան, խռովութեան դուրս բանալ է, եղած գործերն աւրել է, և այս բանս միայն մեր թշնամիները կուրախացնէ: Ազգ. ժողովը այս ամեն ճշմարտութեանց վերահասու, և դիտակալով նաև որ թիւրք կառավարութիւնն ալ կուզէ Ներսէսի քաջախիւր, հրաժարականը մերժել, Ժողովը պատգամաւորութիւն մը ընտրել, աշխարհականներէ, եպիսկոպոսներէ, վարդապետներէ, քահանաներէ բաղկացեալ, իւր թիւն սրբազանի ազալէ որ հրաժարականը ետ առնու: Պատգամաւորութիւնը անմիջապէս զնաց սրբազանի ժող, բայց չը կրցաւ զնա համոզել: Գործը այս վիճակին մէջ ըլլալով, որոշուեցաւ որ երեքշ. յունիս 30, Ներսէսի պատրիարքութեան վերջին օրը, Ազգ. ժողովը արտաքոյ կողմի գումարում մը ունենայ, նիտոր դռնփակ ըլլալ, և այս խնդրոյն վրայ խոտուծի ֆանի որ նիտոր դռնփակ պիտի ըլլայ, անշուշտ պատրիարքը ուզածին պէս կարող պիտի ըլլայ յայտնել այն պատճառները որ կը ստիպեն զինքն հրաժարիլ: Երկ և այսօր տեսակեցայ այս գործերուն լաւ տեղեկութիւն ունեցող երեսփոխաններու հետ, անոնց կարծիքն է որ պիտի յաջողին յունիս 30-ին պատրիարքին հրաժարականը ետ առնել տալ: Այս առաւօտ, երեսփոխան մը որ թէ ժողովը մէջ և թէ ազգային կենսական գործոց մէջ մեծ դեր կատարած է և կը կատարէ, պատրիարք սրբազանի ժող զնաց, Այս երկուքին յարաբերութիւնները լաւ չեն, բայց զոնորութիւն պէտք է: Տեսակցութիւնը պիտի ըլլայ հրաժարականի խնդրոյն վրայ, ներքին գործոց կարգադրութեան վրայ, և մեր ունենալիք քա-

յարժակութիւն, որ զրգուց «Մեղուին» տեղաւ վերադարձնել: Ս. Պարսամեանցի վրա, մենք գտնում ենք այն երևոյթը, որ Պարսամեանցը, ուրիշ շատերի նման, չը յայտնեց այս կամ այն ճշմարտութիւնը լրագրական էջերում պատասպարուած կեղծ անուններ տակ, այլ երեկոյց գրականական ասպարիզում միշտ իր իսկական ստորագրութիւններով: Եւ հաստատապէս համոզված ենք մենք, որ եթէ նա՝ պ. Պարսամեանցը դուրս գար հրապարակ յայտնելու իր կարծիքները ծածկված անյայտութեան քողի տակ, այդ թերթը երբեք չը պիտի գործ դնէր իր սովորական փոքրահոգութիւնը: Դուրս գալու ասպարիզ, ոչ թէ փաստորէն ճիշդելու իր հակառակորդի ասածները և հաստատելու նրա գրուածքի անհիմն լինելը, այլ որպէս թշնամի միայն մտաւելու նրա անձնաւորութիւնը, ուրիշ ոչինչ: Եւ ճիշտ այդ լրագրիչը չէ վարվել այսպէս: Նորք այդ լրագրիչը իր ֆելիտոններով չէ յարձակվել այն անձնաւորութեանց վրա, որոնք տակ են ուղղակի նրա երեսին իրա պակասութիւնները: Մինչև անգամ այդ անձնաւորութեանց ընտանեկան զարդանիքը, նրանց անձնական պարագայները: Նրանց ֆիլիկական պակասութիւններն անգամ ծառայել են շատ անգամ երկար ժամանակ, իբրև նկարագրութեան նիւթ, բուսականութիւն տալու այդ լրագրի այս կամ այն կողմից: Շատ օրինակներից յիշենք այստեղ միայն մէկը: Յիշենք, օրինակի համար, վերջին միջոցներում, այդ լրագրի բուն ընթացքը «Մշակի» եռամսիտ աշխատակից պ. Գ. Նիկոզորեանի գէմ: Մինչդեռ այդ անվեներ կրիտիկը սը ամենայն իրաւամբ մտրակում է յաջ և անակ տոճկա-հայոց բարոյական արտերը, այն արտերը, որոնք սրանից դեռ հինգ տարի առաջ հրատարակում էր հայ աշխարհին «Մշակը», «Մեղուն» այստեղ էլ գործ է դնում իր կատարելալ ստրկական յատկութիւնը: Ելլ ըստ մեծամասնութեան պաշտի, նա փորձ է փորձում նրան հանելու դառնալու համար, լռեցնել ճշմարտութեան ձայնը, բայց ճշմարտութիւնը, ինչպէս միշտ, այնպէս էլ այստեղ լաւ դառն դաս էր պատրաստել պատգամաւորութեան նենտառնություն: Նախաքիթ ու բերանը այս անգամ էլ ջարդվեց նոյն իսկ այն մեծամասնութեան կարծիքի առաջ, որի պակասութիւնների և նախապաշարմունքների յառաջ սովոր են միշտ ծնարարել Վերստից: Նոյն ժամանակում Մեղունը իր անձնագրութեամբ գործող հաւատարիմ դաւակններին, նա հնազանդ

պետներուն երախտապարտ ըլլանք, յարգենք, մեծարենք զանոնք ու վարձատրենք, մարդ ըլլալու, մեզ ապագայ պատրաստելու ամենին կարող միջոցներէն մին ձեռք առած կըլլանք: Ազգ. ժողովը ինքն ալ վերահասու եղած է այս պարզ ճշմարտութեան և անոր համար կուզէ հանդուցելու Մարկեանը մեծարելով, վարձատրելով և իրաւորութեան ամեն խնդրոց մէջ ալ իմաստուն ուղղութեամբ վարուել: Քսան տարի է ի վեր է դեռ ժողովը դատարարութեան խնդրով էլ դարձած, հիմա ընդարձակ ծրագիր մը պատրաստուած է, տեսնելը քննութիւնը ըստի տարիէն պիտի աւարտի: Մենք այս խնդիրներով զբաղված ատենինս, մեր հռովմէական հայերն ալ պատրիարք կաթողիկոսի ընտրութեամբ կը զբաղին: Ազարեան զերապոսցաւ քուլից առաւելութեամբ կաթողիկոս-պատրիարք ընտրուեցաւ, և իր կաթողիկոս Պետրոս տասներորդ անունը կանուտ: Արդէն ձեռք գրած էի թէ Ազարեանի ընտրութիւնը ամենին հաւանական է, մանաւանդ որ Հռովմէ զայս կուզէ: Ազարեան նկատուած է Հռովմէի alter ego-ն: Այս ընտրութեամբ հռովմէական հայոց մէջ խաղաղութիւն կը վախճուի, որ չը հաստատուի, մանաւանդ որ հասունեան մասն ալ բաժնուներն ունենայ: Ամեն խոհով հռովմէական հայեր կը փոփազէին որ այնպիսի անձ մը ընտրուի որ այս վերջին տարիներս պատահած դէպքերուն մէջ այնքան կուզուի որ մը կատարած չըլլար, և ազգին շահերը կրօնական անդ զազափարներու զոնող չըլլայ: Արդէն այս տարունէ սկսած են բողոքները ընտրութեան եղանակին գէմ: Ազարեան է որ Ազարեան զերապոսցաւ ուզէ անցնալը մտայնել տալ, և իր ժո-

ղութիւններ չեն պատահել, բայց մի նոյն ժամանակ գերմանացի ոչ մի ուսանող չէ համարձակվում դուրս գալ փողոցը: Առում էին, որ երկոյցեան նոր ցոյցեր պէտք է լինեն, բայց ոչ թէ գերմանացիների, այլ հրէաների գէմ, որոնք վերջին ընտրութիւնների ժամանակ առևտրական պալատի համար օգնեցին գերմանացիներին: Պաղկեայի կառավարչին հրէաների մի պատգամաւորութիւն ներկայացաւ և խնդրեց նրա պաշտպանութիւնը: Պաղկեան բոլոր միջոցները գործադրել է անկարգութիւնների առաջն առնելու համար:

Անկարգութիւն գործողներից շատերը կայանաւորված են և նրանց թուում ընդամենը երկու չեն ուսանողներ կան, այնպէս որ չիսական ուսանող երիտասարդութեանը ի գուր էին մեղադրում, թէ նա մասնակցում էր վերջին ցոյցերին գերմանացիների գէմ: Չիսական ուսանողները բողոքեցին այն մեղադրանքի գէմ, իբր թէ նրանք մասնակցել են անկարգութիւններին: Կայանաւորվածները զլիսաւորապէս բանտներ և արհեստագործներ են, որոնց առեւտրութիւնը գէպի գերմանական տիրապետութիւնը այդպիսի կոպիտ ձեռք արտայայտվեցաւ, իսկ այդ կոպտութեանը և բանութիւններին չիսական ազգութեան ինտելիգենտ մասը բողոքովին չէ համակրում:

Չենք ծածկում, որ միայն մի բանի մէջ սատակ ստալից պ. Պարսամեանցը: Փոխանակ անվարով և անասուն ընթանալու իր ընտրած ուղղութեան մէջ մինչ կատարելապէս կը կողմնէին դիմակները կեղծաւոր և խաղախ անձնաւորութեանց երեսներից, եռամիջ մղուած, մաս առաջար, գրականական ասպարիզում, այն անձանց հետ, որոց աչքերը համահասարակութեան գէմը է միշտ՝ թէ «Մշակի» ծառայական ազդեցութիւնը և թէ նրա աշխատակիցների կրիտիկական ուղղութիւնը: Պատասխանել ամեն բանի,— անս թէ ինչ բանում սխալ գտնվեցաւ պ. Ս. Պարսամեանցը...

Շատերից-մէկը

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՏՐՈՈՒՆԳՈՒՄ

Յուլիսի 2-ից ստացված տեղեկութիւնների համեմատ Պարագայի մէջ նոր անկար-

ՖԲԱՆՍԻԱ

Մինիստրների խորհրդի մէջ պատերազմական մինիստր գեներալ Ֆարր խստութեամբ բողոքեց ծիւլ Ֆերրիի գէմ, որ կամեւում էր Ալժիրիայի մէջ պատահող անցքերի պատասխանատուութիւնը Ֆարրի վրա բարձել: Երկար վիճարանութիւններից յետոյ Ֆարր, կազօ և կոնստան մինիստրները յայտնեցին, թէ նրանք կը թողնեն իրանց պաշտօնները, եթէ Ալքեր Գրովի չը հրաժարվի Ալժիրիայի նահանգապետի պաշտօ-

նախորդին ամեն մասերը շահի: Եթէ իր բարի դիտաւորութիւնները տեսնուի, անշուշտ իրեն գէմ արգելքներ չեն յարուցանել, մանաւանդ 15 տարիներու կառնելով հայ հռովմէական ժողովուրդը հոգնած է: Մեղու համար պէտք եղած կէտը այն է թէ ընդհանուր հայոց վերաբերելու բարեկարգութեանց խնդրոյն մէջ ինչ դեր պիտի խաղայ նորիստի Վաթիկոս-պատրիարքը: Երբ փոխանորդ էր, որ մը կը յայտնէր ոմանց թէ ինքն ամենայն ջերմութեամբ Հայաստանի ինքնօրինութեան փախադողներէն է: Մենք ալ փափագող ենք որ այս այսպէս ըլլայ, բայց միւս կողմէ սա այ գիտնելը որ հռովմէական կողմը այդ եկեղեցույ արեւելի մէջ տարածմանը արգելք կը համարի Հայաստանի ինքնօրինութիւնը: Ուրիշ տեսն լուր երբ թէ Բերլինի վեհաժողովի ժամանակ ինչ տխուր դեր կատարեցին և Տիւֆթըրի վրայ պէտք եղած ազդեցութիւնը ըրին, որպէս զի Վատիկան միմակ յունաց հարցը պաշտպանելով գոհանայ: Աւստրիայ, մանաւանդ Ֆրանսայի կրթնած Վատիկան կրնայ մեզ համար շատ վնասակար ըլլալ: Բայց իմաստութիւն է այս երբ հայերն այս համոզումը ունենան թէ Հռովմայ եկեղեցին իրենց ազգութեան վերականգնանք թշնամին է, ամենուս սրտին մէջ անհայտ ատեւութիւն մը կենդանի պիտի մնայ այդ եկեղեցույ գէմ, և ով պիտի մեղադրէ գէմը: Ինչ պիտի շահի Հռովմայս ատեւութիւնն, ինչ յառաւորութիւն ընկու կարող պիտի ըլլայ Արեւելու: Հռովմէական հայերն ալ բողոքովին կուրորեն իրենց կարգիւնախնդրուն կտեսնեն չեն երթար: Բ. Կուլը միշտ հռովմէական հայերը միշտ մեզ դէմ զրգուելու աշխատած է, և ներկայ պարագայից մէջ կուզէ զանոնք իրեն դիւանագրական գործիք մը ընել: Տեսնելը Պետրոս կաթողիկոսը պիտի ստորագրէ Ղուբանի և Ալե-

